

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

SUMARUL:

1. „Pentruce căutați între morți pe cel ce este viu?“	4. Banul.	8. Taină sau Mister.
2. „Voi merge Eu însumi cu tine“	5. Iubiți pe vrăjmași.	9. Lecțiuni biblice.
3. Ce trebuie să creadă un creștin ?	6. Faptele firii pământeste și roadele Duhului.	10. O lămurire.
	7. Lumea ne urăște.	11. Incunoștințare.
		12. Botezuri cu Duh Sfânt.

„Pentruce căutați între morți pe Cel ce este viu?“

Luca 24:5.

După ce a luat sfârșit tragica și dureroasa priveriște de pe dealul Golgota, pe care s'au produs cele mai groaznice și înfricoșate chinuri asupra singurului Fiul al lui Dumnezeu, Isus Hristos, care S'a încărcat cu mulțimea păcatelor noastre și pe care cerul văzându-L atârnat pe lemnul crucii, în așa înfrorătoare chinuri, n'a mai putut să-L privească cu fața-i senină ci și-a acoperit-o cu o haină de doliu, cu măhrama groasă de nori puternici, întunecoși și foarte înfricoșători, cari răspândeau numai întunec peste toată țara. Tot la fel soarele, falnicul luminător al cerului, împrăștiindu-și razele împrejurul și luminând albastrul senin al cerurilor iar de desubt pământul pe care se părăndau nenumărate disprețuri, batjocuri și chinuri, asupra Fiului lui Dumnezeu, de astă dată acest soare la fel se retrase spre a nu mai vedea și a nu mai privi spre pământ tragedia Creatorului său. Iar pământul care bubuia repetându-și întepitele-i cutremure puternice, în care stâncile se prăbușiau din înălțimile lor, arătându-și deasemenea durerea lor față de Fiul Celui Preaînalt, când acest Om al durerilor și-a dat duhul lăsând ultimul cuvânt: „S'a sfârșit!“ Iată-ne deci după toate cele petrecute acum câteva secole, pe cari noi cei de azi le privim ca printr'o enigmă, ne vedem ajunși a prăznuirii cu dragoste și bucurie nespūsă ziua, în care Domnul nostru Isus Hristos, ca învingător din

morți S'a sculat. Iată ce a urmat după cele suferite de El; fiind nevinovat și sfânt, a sosit ziua în care El plin de putere, slavă, strălucire și biruință, a ieșit din pântecul pământului, pe ușa de peatră a mormântului ca printr'o poartă triumfală. Aici vedem că, nici pământul nu-l putea ținea în sine ca să vadă putrezirea. Fapte 2:27-31.

În ziua întâi a săptămânei, femeile cari îl însoțeau pe Isus mai înainte și cari priveau la suferințele Lui pline de durere și cu inima sfâșiată văzând chinurile la cari este expus, au venit foarte de dimineața la mormânt ca să-și reverse durerea și să-și arate recunoștința față de Acela care le mângăia și le ajuta în lupta vieții, au adus miresme ca să-i ungă corpul. Dar după ce au intrat înăuntru, nu l-au găsit. Atunci li s'au arătat doi bărbați în haine stălucitoare și le-au zis: „Pentruce căutați între morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, a înviat“. Aliluia, să fie El prea mărit în vecii vecilor.

Vestea învierii Lui a străbătut aproape întreg pământul. Cu ocazia prăznuirii învierii Domnului sau a Paștelor, auzim din toate părțile cuvintele: „Hristos a înviat!“ Ce frumos salut, creștinesc și plin de adevăr. Durerea cea mare însă este aceea că sufletele oamenilor nu pot beneficia (ale celor mai mulți) de acest cuvânt de înviere. Pentrucă și astăzi oamenii cei mai mulți caută pe Isus în locuri

moarte. Ei îl caută la baluri, dansuri, petreceri, mâncări alese, haine luxoase, etc. Din toate aceste însă Domnul Isus lipsește, și aici în ele, El nu poate fi găsit. El se găsește numai în adevăr, dragoste, dreptate și în roadele sfințeniei sau ale Duhului Sfânt. „Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și ale adevărului.“ I. Cor. 5:8.

În timpurile de demult bunul Dumnezeu a poruncit poporului lui Israel să serbeze pasca, în amintirea ieșirii lor din Egipt de sub puterea lui Faraon. Mielul pascal trebuia să fie mâncat fript la foc, cu azime și ierburi amare. Exod. 12:8. Aceste lucruri ne amintesc despre ieșirea noastră de sub puterea lui Faraon (satan) și părăsirea Egiptului (lumei.) Noi după același exemplu trebuie să ne hrănim din Mielul lui Dumnezeu care a murit pentru noi pe dealul Golgota fript de focul durerilor și al su-

ferințelor. Și când ne hrănim din El, trebuie să ne hrănim și cu azime cari sunt curăția și adevărul iar în același timp, trebuie să gustăm și din ierburile amare, pășind pe urmele suferințelor Lui.

Iubite suflete, dă-mi voie să te întreb: Te hrănești în felul acesta în ziua Învierii Domnului, sau doară tu cauți pe Isus în locuri și lucruri moarte? Și dacă faci pe cea din urmă te rog răspunde la întrebarea: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Pentru ce alergați unde nu este El, unde nu sunt adevăratele bucurii?“ Eu te îndemn și rog pe Domnul să-ți ajute ca să poți găsi adevăratele bucurii care curg din învierea Lui în inimile celor ce își predau viața lor lui Dumnezeu și să te unească cu toți aceia cari cheamă pe Dumnezeu din inimă curată. Domnul să te ajute la aceasta. Amin.

Țunea Ioachim.

„Voi merge Eu însumi cu tine“.

Exod. 33:14.

Poporul lui Israel, ales de Dumnezeu dintre oate popoarele de pe pământ, este scos cu mâna cea puternică a lui Dumnezeu din robia Egiptenilor. Dumnezeu trimete la Faraon regele Egiptului, pe Moise și Aron, prin cari cere eliberarea poporului. După ce poporul este scos din robie, el este pornit spre țara Canaan, țara în care curge lapte și miere, cum zice Scriptura. În drumul lor ajungând la muntele Sinai, Domnul cheamă pe Moise pe munte ca să-i deie Legea și acolo îl reține patruzeci de zile. În timpul când Moise petrecea cu Dumnezeu pe munte, poporul începu a merge în păcat. Aron (fr. lui Moise), cel care a mers împreună cu Moise la Faraon ca să obțină eliberarea poporului din robie, el cel care se credea asemenea lui Moise, în timpul cât a stat Moise pe munte a luat el conducerea poporului. Dar durere, că deși timpul în care el a fost la conducere a fost foarte scurt (40 de zile), el n'a stat la înălțimea chemării unui conducător treaz și înțelept. În popor s'au ridicat glasuri cari tindeau spre păcat și Aron în loc ca să le reprime, le-a dat sprijin, ba chiar el însuși la cererea poporului îi face un idol (vișel de aur). A lucrat cu atâta ușurință că, a făcut pe popor fără frtu și de batjocura vrăjmașilor săi.

În adevăr, slăbiciunea lui Aron și ascultarea lui de glasul poporului, a adus o mare pagubă. Nu toți au fost amestecați în aceasta faptă urtă de idolatrie, și de aceea s'au născut între ei două partide. O partidă întinată în păcatul idolatriei având în frunte pe Aron iar alta neîntinată în păcatul acela, având în frunte pe Moise. Aceste două partide cari mai înainte erau una, aveau un singur scop și luptau cu o singură dorință, iată-le acum puse față în față; iată-le acum cu cugete contrare; iată-le acum

gata de a se sfâșia una pe alta. Și ce a urmat mai departe este foarte trist în istoria poporului lui Israel. Moise întreabă pe Aron zicând: „Ce ți-a făcut ție poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare? Exod. c. 32. Da, în adevăr asupra poporului era un păcat mare și acel păcat nu putea rămânea nepedepsit. De aceea Moise dă poruncă partidei neamestecată în păcat, ca săucidă pe ceilalți: fie frați, prieteni sau rude. Sunt sigur, că toți cei amestecați în păcat și cei ce au simpatizat cu el, n'au putut să vadă în aceasta severitate a lui Moise decât numai o brutalitate. Căci vor fi zis ei în inima lor: „Bine dacă au păcătuit unii, tocmai așa trebuia să se procedeze față de ei? Nu se putea înconjura acel măcel, ca să nu fie poporul de batjocura vrăjmașilor săi?“ Dar aceasta sfâșiere nici Moise și nici Dumnezeu nu a considerat-o ca o batjocură din partea vrăjmașilor; ea era o pedeapsă asupra celor întinați în păcat. Batjocura care era asupra lor era aceea pe care și-au atras-o lăsând drumul drept pe care au apucat și dorind în inima lor după lucruri păcătoase.

Pentru aceasta îndrăzneală a lui Moise și pentru că a criticat purtarea lui Aron, acesta și cu soru-sa Maria, au căutat ocaziunea de răzbunare, pe care o crezuseră sosită după plecarea dela Sinai. Ei se răscură împotriva lui Moise fiindcă acesta își luase de nevastă o femeie etiopiană. Dacă Moise se învoia cu păcatul lor, dacă el lăsa poporul să fie fără frtu și să meargă în păcat spre rușinea lui (a poporului) și spre a fi de batjocura vrăjmașilor săi, Moise era cel mai cinstit om, dar dacă nu a făcut după inima lor, căutară să-i găsească vină. E mirare, cum de nu-i găsiră vina mai înainte? Și cum de se învoiră ca el să fie conducător? Pentru că un

om nepredat lui Dumnezeu nu merită să fie pus în slujba Lui. Vina lui însă o știură ei numai după ce i-a muștră pentru faptele lor rele. Și dacă așa sunt oamenii, Dumnezeu nu-l ca ei. Maria este lovită de lepră și din cauza ei, poporul a rămas pe loc șapte zile. Num. 12.

Iubiții mei frați, să lăsăm acum la o parte acest popor și să ne întoarcem la noi cei de astăzi. Poporul lui Dumnezeu din zilele noastre este un popor scos din puterea păcatului și care este pornit prin pustiul acestei lumi spre Canaanul cel ceresc. După cum însă poporul lui Israel a dorit în inima sa idolul și a înduplecat pe Aron să li-l facă, tot la fel să găsim unii dintre cei ce au dorinți spre păcat cari înduplecă pe oamenii nepredați lui Dumnezeu ca să-i asculte. Idoli pe cari îi doresc în inima lor unii dintre cei ce călătoresc spre țara eternă sunt: Mândria, trufia, lăcomia, nesupunerea, etc. Odară ce poporul începe a permite în viața sa, lucruri în cari Dumnezeu nu are plăcere, el nu mai poate fi unit, chiar dacă a fost mai înainte, pentru că nu mai are același cuget și aceiași țință. Păcatul îl face nesupus, fără frâu și de batjocura vrăjmașilor săi. Să privim numai în trecut, un popor scos din Egipt, botezat în nor și mare, a ajuns fără frâu și spre batjocura vrăjmașilor săi. A fost nevoie pentru restabilirea ordinii de o măcelărire în sfârșire între ei. Și mai mult, Dumnezeu să împiedece intrarea lor în Canaan. De aceea să nu ne prindă mirarea, astăzi când vedem oameni scoși din lume, botezați în apă și chiar botezați cu Duh Sfânt, fără frâu și nesupuși. Ei sunt aceia cari fac voia vrăjmașului nostru diavolul, procurându-i arme pentru a lovi în Biserica sau Mireasa lui Hristos. În curând însă glasul Domnului va striga ca toți cei sinceri să lupte împotriva lor și să-i stârpească din tabăra Domnului. Vor fi unii cari văd în aceasta o purtare nechibzuită, o faptă de brutalitate, etc. pentru că ei orbiți de patimi și ambiții personale, nu pot vedea că nu curățirea taberei de cei răi, dă arme în mâna vrăjmașilor, decât păcatul pe care cei răi îl vîră în Biserică. I. Cor. 5:11-13. Dar Dumnezeu care vede lucrurile în adevărata lor lumină, sunt sigur că va opri intrarea în Impărăția Lui tuturor acelor cari fac păcatul și cari îi sprijinesc. Rom. 1:32. Ei vor ajunge aici tăiați de sabia Cuvântului lui Dumnezeu și călcați în picioare ca o sare stricată. Până atunci însă, Dumnezeu îi lasă și pe aceștia ca să facă jocul lui Aron și al Mariei; să caute a găsi pete în viața acelor pe cari mai înainte i-au laudat și pentru cari și-au dat votul lor ca să aibe diferite însărcinări. Un lucru pe care îl vedem deja este: Maria s'a umplut de lepră. Num. 12:10. Acești oameni necurați în cugete, cu scopuri păcătoase, s'au și umplut deja de lepra păcatului și cine ajunge cu ei în atingere este atăcat de aceasta boală. Priviți-i, că numai sunt aceia de mai înainte. Acum și-au schimbat și fața și glasul. Din cauza lor, poporul

Domnului trebuie să steie în loc, dar acest timp nu va dura mult că Domnul v'a poruncii în cel mai scurt timp să fie închiși, nu ca Maria (șapte zile) ci odată pentru totdeauna. Isaia 22:14. Ier 15:1.

„Voi merge Eu însumi cu tine, și îți voi da odihnă.“ Aceste sunt cuvintele pe cari Dumnezeu le vorbește lui Moise, atunci când acesta nu se încumăta a pleca cu poporul mai departe. „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lasă să plecăm de aici.“ Exod 33:15. În felul acesta știe Moise să vorbească Domnului. El nu voia să facă nici un paș mai departe fără Domnul. După ce a văzut puterea și minunile Lui și după ce a văzut urgia care a venit asupra poporului din pricina păcatului, el voiește să aibe siguranța prezenței lui Dumnezeu. În cazul când aceasta lipsește, să află mai fericit a sta locului în pustie, decât să plece mai departe.

Un conducător treaz și înțelept, trebuie să fie sigur că Domnul îl însoțește în drumul lui. Grijă lui de căpetenie trebuie să fie aceea ca Domnul să nu se departe dela el. Avem neapărată lipsă de conducerea Lui și ce mulți sunt cei ce călătoresc și lucrează fără de El. Dacă Dumnezeu este conducătorul nostru, atunci însemnează că noi ascultăm aceea ce ne spune și ne învață El. Atunci nu ne punem pe genunchi și strigăm: „Doamne Ție-Ți predau viața mea, condu-mă după voia Ta,“ iar când este vorba de conducerea Sa, atunci căutăm mereu să schimonosim Cuvântul Său, adăugându-i unele părți pe cari El nu le-a adăugat, sau scoțând din El unele, decât atunci mergem după cum ne spune El în sfântul Lui Cuvânt. Scumpe suflete, cel ce este rînduit de Dumnezeu ca să conducă viața ta în aceasta lume este Isus cel ce a fost umilit și înjosit. Poți tu să primești deci ca „Domn“ și „Invățător“ al tău pe Cel ce „n'avea nici frumuseță și nici strălucire ca să ne atragă privirile?“ Isaia 53:2. Poți tu să primești ca „Domn“ și „Invățător“ al tău pe Cel ce se umilește așa de mult că spală picioarele ucenicilor Săi? Ioan 13:1-17. Acest Isus, atât de umilit vrea să-ți conducă viața ta. Și dacă viața ta într'adevăr i-ai dat-o Lui și El este Invățătorul tău, atunci grijește că: „Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici robul mai pe sus de domnul său.“ Mat. 10:24. Iar dacă cumva nu-ți conduce încă Isus viața și vrei să-L afli și să mergi cu El, atunci nu-L căuta nici la oglindă, nici la cutia cu parfum și pudră și nici la hainele luxoase, ci caută-l la lighean. Mulți creștini sunt cari afirmă că iubesc pe Isus, dar caută să-l tragă dela lighean la lucruri mai pompoase. Dar Domnul însă zice: „Dacă îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu.“ Ioan 12:26 Aliluia, să fie binecuvântat El, Acela care a fost atât de umilit și cere ca noi să mergem după El, și nu ne permite ca să mergem noi înainte. Pentru că „oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n'are pe Dumnezeu.“ II. Ioan 9.

Ferice de poporul, al cărui Dumnezeu este Domnul. Psalm. 33:12. Ferice de noi atunci când Domnul Dumnezeu este cu noi, merge cu noi. și El este Dumnezeul nostru. Ferice de noi, atunci când nu ne-am ales un „dumnezeu” sau un „domn” dintre cei mulți. I Cor. 8:5. Și dacă voim să cunoaștem un punct după care ne putem orienta dacă Domnul Dumnezeu, este cu noi, atunci acela se cuprinde în versetul următor: „Omul nelegiuit este o scârbă înaintea celor neprihăniți, dar cel ce umblă fără prihană este o scârbă înaintea celor răi.” Prov. 29:27.

Seumpe frate și soră! Nu este cu puțință că, atunci când Domnul Dumnezeu merge cu tine pe cale, atunci când îl recunoști ca Dumnezeuul tău, atunci când El îți conduce viața și atunci când tu trăiești în sfințenie, păzindu-te de orice păcat, să poți avea legături, împărtășiri dulci, vorbiri secrete, și alte însoțiri cu oameni nelegiuiți, pentru că aceia pentru tine trebuie să fie o scârbă. Nu persoana lor, fiindcă ție nu-ți este iertat să-ți bați joc de ei, că sunt prea mari la statură sau prea mici; prea mândri ori prea urțiți ci faptele lor pentru tine sunt o scârbă și tu nu te poți însoți cu ele. Dacă tu ai atâta înțelepciune că, atunci când ai poame bune și poame rele, sau poame sănătoase și poame putrede, nu le amesteci la olaltă, să fi sigur că Dumnezeu când El îți conduce viața, El care are mai multă înțelepciune decât oamenii, nu te unește pe tine cu nelegiuiții. Iar dacă totuși ai ajuns a te unii cu ei, ai ajuns-o pentru că și faptele tale sunt ca ale lor. Atunci dă-mi voie să-ți spun că nu Domnul este Dumnezeuul tău, decât tu ți-ai ales un „dumnezeu” și un „domn” dintre cei mulți și acela merge cu tine și te însoțește în drumul tău. Pentru că odată ce tu te răzvrătești, te superi, murmuri, te nesupuni și vorbești de rău pe cei ce stau lângă Domnul în sfințenie și lauzi pe cei ce se abat, ești căzut din harul lui Dumnezeu și ești unul dintre aceia cari au părăsit drumul drept, căci este scris: „Cei ce părăsesc legea, laudă pe cel rău, dar cei ce păzesc legea se mânia pe el.” Prov. 28:4.

După cum nu putem să ne însoțim cu oameni răi atunci când servim Domnului din adevăr, tot la fel nu putem fi laudați de oameni răi, atunci când noi nu suntem ca ei. Când oamenii cari se abat din drumul sfințeniei ne aduc laude, când oamenii cari fac rele ne vorbesc de bine și când oamenii cari sunt certați cu morala caută să ne arate sfințenia, atunci să fim siguri că am păcătuit. Un om în-

țelept ori de câte ori era vorbit de bine de cei răi, se întreba: „Oare care v'a fi fost păcatul pe care l-am comis?” Și dacă voim o lumină clară asupra acestui lucru, o găsim în cuvintele Domnului când zice: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar pentru că nu sunteți din lume, și pentru că v'am ales Eu din mijlocul ei, de aceea vă urăște lumea.” Ioan 15:19.

În fața celor de mai sus, să fim ferm convinși că Dumnezeu a despărțit aceste lucruri de olaltă. El nu a lăsat ca poporul Său să aibe legături și împărtășiri cu cei ce fac păcatul. De câte ori să întâmplă însă, că unii au astfel de legături, ei caută să și le ascundă sub haina dragostei. Noi înțelegem dragostea lui Dumnezeu fața de nelegiuiți în aceia, că suntem datori a le vorbi Cuvântul lui Dumnezeu ca să se întoarcă din păcat, nu înțelegem însă să luăm parte la lucrurile și faptele lor neroditoare. Marcu 16:15 Efes. 5:11. Și dacă voim să cunoaștem dragostea acestor oameni cari au urmat pe calea lui Cain, cari s'au aruncat în răfăcirea lui Balaam și cari au pierit din poporul lui Dumnezeu, într'o răscăială ca alui Core, Iuda v. 11, atunci să privim că vedem tot mereu căutând prin gunoaie după sare stricată. Dumnezeu a scos din ei sarea care le-a dat-o (Cuvântul!) Marcu 9:50 Colos. 4:6, și acum ei fiind lipsiți de sare și cum ar voi să-și săreze mâncările (faptele) caută după sare stricată prin gunoie, înșiși nefiind altceva. Mat. 5:13.

„Voi merge Eu insumi cu tine.” Așa-ți grăiește Dumnezeu iubite frate și soră atunci când ești predat Lui. El poate merge cu tine în foamete, El poate merge cu tine în închisoare, stă lângă tine în strimtorare, etc. dar nu poate merge cu tine în păcat, și nu poate lua parte cu tine la împărtășirile tale cu oameni răi și căzuți din harul lui Dumnezeu. De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.” II Cor. 6:17.

Aliluia, să fie binecuvântat Dumnezeu, care a trimis pe Fiul Său ca să fie cu ai Săi în toate zilele până la sfârșitul lumii, Mat. 28:20 și care ti ține lângă Sine pe toți cei ce umblă cu inima întreagă înaintea Lui, și nu le permite însoțirile și legăturile, nici cu oamenii nelegiuiți și nici căutarea după sarea stricată. „Cine umblă cu înțelepții se face înțelept, dar cu ti place să se însoțească cu nebunii o duce rău.” Prov. 13:20. Rog pe Domnul ca să fie cu noi și să ne conducă viața ca să putem urt răul și să ne lipim de ce este bun. Amin. Ps 34:14.

Gh. Bradin.

Ce trebuie să creadă un creștin?

Având în vedere că de multe ori și mulți oameni nu știu și nu cunosc cum și în ce fel trebuie să creadă ei în Dumnezeu, m'am hotărât că după a Domnului milă să scriu acest articol în care să arat ce

trebuie să creadă un creștin. Noi știm că credința noastră numai atunci are preț în fața lui Dumnezeu, când ea să bazează pe Sf. Scriptură care este Cuvântul Lui. I. Cor. 15:1-2. De aceea am căutat ca

toate afirmațiile mele, să aibe la bază Cuvântul Domnului. Să ascultăm deci ce trebuie să știm și să credem.

1. „Dumnezeu atât de mult a iubit lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru că oricine crede în El, să nu piară ci să aibe viața vecinică.“ Ioan 3:16.

2. „Atunci când am fost vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său.“ Rom. 5:10.

3. „Dumnezeu este dragoste . . . Dragostea nu stă în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. I Ioan 4:6-9.

4. „Dumnezeu n'a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.“ Ioan 3:17.

5. „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neștinându-le în seamă păcatele.“ II Cor. 5:19.

6. „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ Ebr. 13:8.

7. „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.“ I Ioan 2:2.

8. „El, suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat supra Lui.“ Isaia 53:6

9. „Prin ranele Lui suntem tămăduiți . . . Dumnezeu a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirile noastre ale tuturor.“ Isaia 53:6.

10. „Dumnezeu ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos II Cor. 5:18.

11. „Dumnezeu prin Duhul Sfânt ne-a făcut părtași firei Lui dumnezeiești“ Rom. 8:10-11.

12. „Dumnezeu dă Duhul Sfânt, celor ce I-L cer.“ Luca 11:13.

13. Dumnezeu botează și astăzi cu Duhul Sfânt pe cei ce cred și-L ascultă. Fapte 2:4. 8:14-17. 10:44-46. 19:1-6. 5:32.

14. Botezul cu Duhul Sfânt și stăruința după el, este o poruncă dată de Domnul Isus Hristos. Fapte 1:4-5.

15 Botezul cu apă este de asemenea poruncit de Domnul Isus Hristos. Mat. 28:19-20.

16. O datorie a fie căru credincios, este spălarea picioarelor fratelui, ea fiind impusă de Domnul Isus Hristos. Ioan 13:1-17.

17. O altă datorie este și ungerea cu unt de lemn a bolnavilor. Iacob 5:14-15.

18. Când tot am îndeplinit ce ni s'a poruncit, suntem numai niște „robi netrebnici,“ fiindcă am făcut ce am fost dator să facem. Luca 17:10.

19. Dumnezeu și azi lucrează prin daruri duhovnicești I Cor. 12:8-10.

20. Aceste daruri sunt puse în Biserica lui Dumnezeu. I Cor. 12:28

21. Duhul lui Dumnezeu este Sfânt și Puternic: sfințenia Lui se arată pe roade, Galat. 5:22-25 iar puterea pe daruri. I Cor 12:8-10.

22. În Isus Hristos ni se vestește iertarea păcatelor. Fap. 13:38

23. „Oricine crede, este iertat prin El de toate păcatele.“ Fapte 13:39.

24. „Sângele lui Isus Hristos Fiul Lui, ne curățește de orice păcat. I Ioan 1:7.

25. „Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus.“ Rom. 8:1.

26. „Cine crede în Fiul, are viață vecinică.“ Ioan 3:36

27. „Fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu. Ebr. 11:6

28. „Credința fără fapte, este zădarnică.“ Iacob 2:20.

29. Domnul nu stringe decât pe cei perduți. El nu vindecă decât pe cei bolnavi. Nu dă vedere decât celor orbi. Nu dă viața decât celor morți. Și nu curățește decât pe cei păcătoși. Mat 9:13 etc.

30. „Dumnezeu nu ține seama de vremea de neștință, și poruncește acum tuturor oamenilor să se pocăiască.“ Fapte 17:30.

31. Dumnezeu a rânduit o zi. În care va judeca lumea după dreptate prin omul pe care L-a rânduit pentru aceasta.“ Fapte 17:31,

„Cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși, și a vădit că a fost curățit de vechile lui păcate.“ II Petru 1:8-9.

I. Danciu.

BANUL

Prin mila și ajutorul Domnului și Mântuitorului Isus Hristos. m'am apucat a scri și eu acest mic și modest articol în care vreu să lămuresc iubitorilor ce-fitori ai rev. „Cuvântul Adevărului,“ felul cum trebuie să-și folosească banii și ce pretinde Dumnezeu de la ei. Sunt încredințat că mulți nu știu cu ce sunt ei dator Domnului, de aceea eu m'am propus a

„Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănince carnea.“ Iacob 5:3.

vorbi numai acelor. Sgârșii și lacomii să rămână în judecata lui Dumnezeu.

Dumnezeu, dă puterea ca mulți dintre copiii Săi, să poată câștiga mai multe bunuri pământești ca alții. El udă pământul cu ploaie și rouă înviorătoare; El trimete lumina și căldura soarelui, care trezește la viață toate lucrurile sămănate de om și

făcute de Dumnezeu în natură. El poruncește să răsărară muguri și să înflorească și apoi toate roadele să fie coapte la timpul lor. Astfel El să îngrijește de noi ca să avem cele necesare pentru existența noastră trupească și voiește ca în ele să ne purtăm cu credincioșie, așa după cum El dorește. Noi nu putem poruncii nici soarelui să încălzească și nici norilor să ploaie, toate acestea sunt în stăpânirea Domnului. Și El se îngrijește de noi ca un tată de copiii săi, ca să nu ducă lipsă. Mai mult: „răsare soarele peste buni și peste răi și ploaie peste buni și peste răi.“ Mat. 5:45.

Dacă oamenii lumii nu știu să prețuiască mila pe care le-o arată Dumnezeu, dându-le și lor soare și ploie, decât din bunurile lor servesc păcatului, să ne întrebăm pe noi, aceia care am gustat că Domnul este bun, noi ce facem, și cum întrebuițăm cele date nouă de Domnul? Domnul Isus zice: „Cui i s'a încredințat mult, i se va cere mai mult.“ Luca 12:48. Averea noastră sau banii noștri, ne-au fost

Încredințați de Dumnezeu,

noi nu suntem decât numai niște slujitori cari administrăm averea Tatălui nostru ceresc. Luca 16:1-13. De aceea trebuie să înțelegem că averea sau banii noștri nu ni i-au dat Dumnezeu pentru a ne onora și prea-mări pe noi înși-ne prin ei. Copiii lui Dumnezeu trebuie să fie niște economi credincioși, cari să folosească banii lor mai mult spre onoarea și mărirea lui Dumnezeu, decât spre binele lor personal, căci în folosirea fie cărui ban arătăm dacă iubim pe Dumnezeu mai mult decât tot ce avem, și pe aproapele nostru ca pe noi înși-ne. Banii noștri au o mare valoare, fiindcă din ei ne putem face o comoară în cer, unde nu o mîntîncă rugina și molia și unde hoții nu o fură. Mat 6:19-20. Prin banii noștri vom căpăta mijloace de scăparea în ziua judecării; dacă ti vom întrebuița ca hrană pentru cei flămânzi și îmbrăcăminte pentru cei goli. Banii noștri pot servi ca mijloace de scăpare pentru cei apăsăți și un mare ajutor pentru ceice n'au gustat din dulceața Evangheliei lui Isus Hristos. Mat. 25:34-40. Atîta timp cât banii sunt în buzunar sau în ladă iar mâinile stau legate, ei sunt un blăstăm, numai prin întrebuițare ei capătă valoare. Dacă-i folosim pentru cele strict necesare traiului nostru și spre binele și binecuvântările altora atunci suntem binecuvântați. Grămădirea de averi, nu numai că este nefolositoare, dar este chiar și un blăstăm. În acesta viață avuțiile sunt un laț (o cursă) pentru suflet, îndepărtându-i privirea și iubirea dela comorile cerești. Iar în ziua cea mare, ele vor condamna pe acela care le-a adunat și nu a voit să le folosească spre mărirea lui Dumnezeu. În ziua aceea de groază și de durere, banii cari nu s'au pus în lucrul după voia lui Dumnezeu, vor deveni ca talantul care s'a îngropat. Stînta Scriptură zice: „Ascultați acum voi, bogăților! Plîngeți și tînguți-vă, din pricina nenorocirilor, cari au să vină peste voi.“ Iacob 5:1.

Noi nu găsim scris nicăiri în Sripură, că omul să nu muncească. Nici aceea că, dacă are bogății pămîntești să le prăpădească și risipească. Tocmai din contra: un copil al lui Dumnezeu trebuie să muncească și să economizeze (să cruțe). În acesta privință Domnul Isus ne arată o pildă zicând: „Strîngeți fărămiturile cari au rămas, ca să nu se piardă nimic.“ Ioan 6:12. Cuvântul acesta de cruțare este obligator pentru toți copiii lui Dumnezeu, însă nu pentru aceea ca ei din cele cruțate să se îmbrace în lux, nici pentru aceea ca să-și înșire mereu casă lângă casă și holdă lângă holdă, decât pentru aceea ca să aibe de dat celor în lipsă. Cuvântul Domnului sună: „Dați și vi se va da,“ prin urmare este o datorință a noastră a da din cele ce Domnul ne-a dat nouă și a economisi din ele. Dacă noi înțelegem că din binecuvântările duhovnicești trebuie dat și împărțit, atunci să înțelegem că și din bunurile pămîntești trebuie dat și împărțit celor ce sunt în lipsă. Noi, copiii lui Dumnezeu cunoaștem că, cu cât mai mulți bani cheltuim pentru satisfacerea unor poște, cu atît mai puțin vom avea pentru a sătura pe cel flămînd și a îmbrăca pe cel gol. Vom ști că fiecare ban dat pentru lucruri nefolositoare, răpește cheltuitorului puțința de face binele. Așa că omul devine în așa stare că jăfuieste pe Dumnezeu de onoarea și slava care i s'ar fi putut aduce printr'o dreaptă întrebuițare a bunnurilor primite dela El.

Mulți credincioși cred că, dacă ei dau Dumineca un leu (unii la o lună un leu) cu aceasta și-au făcut comoară în cer. Aceasta este o grozavă rătăcire. Leul lor se întrebuițează pentru lemnele la cari dâși să încălzească în casa de rugăciune, sau pentru petrolul la lumina căruia stau, etc. și nu pentru împărăția lui Dumnezeu. Ei și pe acela îl fac pentru ei și nu pentru Isus. Oare pot acești credincioși să nădăjduiască o comoară în cer? Eu așa cred că chiar atunci când ei nădăjduiesc, ne-deidea lor este înșălătoare.

Scumpe suflete! După ce ai văzut toate cele de mai sus, gîndește-te că din aceasta lume trebuie să treci. Și atunci vei merge tu oare la dreapta Regelui? Vei fi tu oare unul dintre aceia cari au întrebuițat bunurile lor pentru fericirea altora? Tu vei întîlni aici oameni de diferite clase, pe unii ti vei auzi zicînd că lui Dumnezeu nu-i trebuie bani, iar pe alții ti vei auzi tot mereu cerșind sub masca sfințeniei. Tu nu merge nici după unul și nici după altul, nu lăsa ca vrăjmașul să te îmbrace nici în haina zgârceniei nici într'a lăcomiei, decât tu privește la cele ce te învață Domnul Isus și Sfînta Scriptură. Și ajută lucrul lui Dumnezeu acolo unde vezi că să lucrează pentru sfințenie și pentru mîntuirea sufletelor pierdute în păcat, apoi hrănește pe cel flămînd și îmbracă pe cel gol. Rom. 15:27 Galat. 6:6. Isaia 58:7. Păzește-te de a ajuta pe cei ce slujesc pântecelui și fac desbinări între frați și pe cei fără rînduială cari nu vreau să muncească. Rom. 16:17-18 II. Tesal. 3:11-14. Domnul să ne ajute Amin.

D. Badiu. Negrea.

Iubiți pe vrăjmași.

„Dar Eu vă spun : Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă bla-tămă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc“. Mat. 5:44.

Iubiții mei cetitori! Prin ajutorul Domnului voiesc a vorbi și scri în articolul meu despre aceea învățatură pe care a vorbit-o Domnul Isus ucenicilor Săi, în timpul când umbla pe acest pământ. El este Adevăratul și marele Învățător care ne învață zicând: „Ați auzit că s'a zis: „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte“. Mat. 5:38. Aceste lucruri le-a spus Legea și ele se practicau înainte de venirea Domnului Isus. Domnul Isus însă venind a schimbat aceste lucruri. El n'a permis nici ucenicilor Săi și nici Dânsul nu S'a răzbunat asupra celor ce iau făcut numai rele. Dacă El se călăuzea după litera Legii, atunci trebuia în chipul cel mai crud să se răzbune asupra vrăjmașilor Săi. Dar deși avea puterea să o facă nu a voit, ci mai degrabă a răbdat totul și la aceasta cheamă pe toți cei ce aud glasul Său. Mat. 26:51-53.

În ce stă iubirea față de vrăjmași? Sunt mulți oameni cari cred că ei numai atunci sunt iubiți de copiii lui Dumnezeu când aceștia din urmă ar lua cu ei parte la lucrări rele sau fapte întunecate. Oh, nu. Iubirea față de vrăjmași stă în aceea, că nu li se răsplătește cu batjocură pentru batjocură, nici cu rău pentru rău. I Petru 3:9. Pentru că noi nu iubim și nu ne unim cu lucrurile rele și muștrăm faptele neroditoare ale întunerecului, pentru aceea nu înseamnă că noi urim pe oameni. Noi îi iubim: urim însă pe diavolul și păcatul. Noi ne silim să vestim la toți oamenii pacea și fericirea pe care ei ar putea să o găsească în Domnul Isus dacă s'ar întoarce la El și L-ar asculta.

În porunca Domnului de a iubi pe vrăjmași, este un mare înțeles. Și pentru a-l putea desfășura și lămurii acest înțeles cât mai bine, luăm ca pildă pe ap. Petru.

În timpul când era cu Domnul, Petru a înțeles pe Învățătorul său și cunoaștea dela cine vorbește și ce fel de cuvinte are. Ioan 6:68. Cu toate acestea vine timpul când în Petru se produce o mare luptă: lupta între Duh și firea pământească. Galat. 5:17. Îl vedem aici pe Petru în urma Învățătorului său, hărțuit de luptele cari se desfășurau în lăuntrul său. Duhul care era în legătură cu Domnul cerea ca Petru să fie ca El, pe când firea pământească era împotriva, cerând răzbunare asupra vrăjmașilor. Și la urmă sermanul Petru este biruit de fire și se răzbună pe vrăjmași. Ioan 18:10.

După ce Petru este botezat cu Duhul Sfânt în ziua Cincizecimeii, din el piere orice răzbunare și primește cu cea mai mare răbdare nedreptățile la cari a fost supus de cei din neamul său. Sufere

bătăi, închisoare, amenințări, etc. și nu se mai răzbună. Acum merge pe urmele Învățătorului. Fapte 5:40

Deși trăim în timpul harului, porunca Legii o vedem manifestându-se foarte viu și puternic printre oameni. Deși Domnul Isus a învățat iubirea de vrăjmași, nerăzbuarea asupra celor ce ne fac rele și cari ne greșesc, vedem că oamenii au rămas la vechea poruncă: „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte“. Ba de multe ori aceste se aplică și celor ce sunt liniștiți și caută să trăiască în pace cu toți oamenii. Din cea mai fragedă copilărie, omul nu știe decât „ochi pentru ochi și dinte pentru dinte“, adică: rău pentru rău. Când cineva l-a vătămat în ceva așteaptă cu sete și nerăbdare momentul de răzbunare. Dar laudă și mărire să fie Domnului că Evanghelia Domnului Isus Hristos își face din ce în ce loc în mai mare măsură în inimile oamenilor și ei învață: „Cel ce va răbda până la sfârșit se va mântui.“ Mat. 24:13.

Frații mei iubiți! Dumnezeu ne poruncește să iubim pe vrăjmași, să știm însă că numai atunci îl iubim, când vom suferi din partea lor nedreptăți, fără a ne răzbuna. Când însă vom căuta ca aceasta iubire față de vrăjmași să o explicăm și întrebăm în direcții contrare, nu mai putem fi plăcuți lui Dumnezeu. Și pentru ca să cunoaștem cari sunt acele direcții contrare, arătăm unele: Un om căzut din credință apucă a vorbi de rău pe frați, dacă nu-l ascultăm ne acuză de ne iubire, așa noi pentru că să-i arătăm iubirea îl ascultăm și zicem amin după cele spuse de el. Or, noi nu am iubit atunci pe acesta, fiindcă amândoi mergem la pierzare. Un alt caz: Un bețiv spune că dacă-l iubim să intrăm și să luăm parte cu el la un pahărel de vin. Nici pe acesta nu-l putem iubi în felul aceasta, pentru că după el vine păcatul și moartea. Apoc. 18:4.

Noi iubim pe vrăjmași când urim păcatul, și când nu ne răzbuim asupra celor ce ne fac rele. Domnul să ne ajute a merge pe urmele Sale. Amin.

C. P. L. C.

A v i z.

Prin mila și îndurarea Domnului, ziua de 8 Apr. a. c. va fi o zi de jertfă și de mulțumită lui Dumnezeu, pentru că El Și-a arătat dragostea față de noi. Dumnezeu cel viu și puternic, care a scos poporul din Egipt și a înviat pe Hristos din morți, El a întins mâna Lui și asupra noastră și ne-a ajutat. Aliluia, să fie mărit. Amin.

Faptele firii pământești și roadele Duhului.

Galat 5:19-23

Având în vedere că mulți dintre cei ce se predau lui Isus, nu cunosc pe deplin faptele firii pământești, m'am propus a arăta aici prin mila Domnului cari sunt acele fapte, ele fiind cuprinse în mai multe capitole și versuri din sf. Scriptură. Am auzit oameni cari încă mai trăind în oarecare faptă a firii pământești, se întrebau: „Oare care ar fi cauza că Domnul nu mă botează cu Duhul Sfânt?” Iar alții botezați cu Duh Sfânt să întrebă: „Oare dacă ar veni Domnul acum să-și iele Biserica așa fi luat și eu?” La aceste întrebări articolul acesta are menirea să răspundă. Iată deci lucrurile cari împiedică pe cel nebotezat de a primi botezul cu Duh Sfânt, și apoi și pe cel botezat și pe cel nebotezat de a intra în Împărăția lui Dumnezeu.

„Faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia necurăția, desfrînarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjibile, certurile, zavistiile (învidiile), mâniile, neînțelegerile, desbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările, Galat. 5:19-21, ramolirea (cei ce sufer de o paralizie a creierului), sodomia, (cei nenormali), hoția, lăcomia, defăimarea, răpirea, I Cor. 6:9-10, viclenia, răutatea, înșălăciunea, pornirea rea, șoptirea, bârfirea, obrăznicia (fără simțul rușinei), trufia, născocirea de rele. lăudăroșenia vieții, neascultarea de părinți, nepriceperea (când este vorba de făcut bine), călcarea de cuvânt, neînduplecarea la bine, Rom. 1:29-32, iubirea de sine, iubirea de plăceri lumești, iubirea de bani, zgârcenia, clevetirea, neîmblânzirea, neîubirea de bine, trădarea (vânzarea), II Tim. 3:1-4., cuvintele porcoase, cuvintele nechibzuite, glumele proaste, Efes. 5:4, furturile, Efes. 4:28, răzbu-narea, Rom. 12:19, iușimea, Prov. 22:24-25, minciuna (sub ori ce culoare) Apoc. 22:15, lenevirea, Ebr. 10:25 II. Tesal. 3:10, păcatul ascuns, I Tim. 5:24, frica de oameni, Apoc. 21:8, rușinea de Cuvântul lui Dumnezeu, Marcu 8:38, ura, I Ioan 3:15 jicnirile cu voia, Galat. 5:15, fățarnicia, Mat. 7:5, cugetările necurate, Prov. 24:9, vorbirea multă, Prov. 10:19, ușurătatea (rîsul mult) Ecl. 7:3, voturile neîmplinite, Ecl. 5:4, neprimirea de oaspeți, Ebr. 13:2, nesațurile (de ori ce fel), I Tim. 6:8, necuviința, neorînduiala, I Cor. 14:40, părtinirea celor ce fac păcatul, Rom. 1:32, primirea și împărtășirea cu cei ce fac rele, II Ioan v. 10-11, participarea la păcatele altora, I Tim. 5:22, ținerea păcatului ascuns, Prov. 28:13, lățirea vorbirei de rău,

Prov. 10:18, nesupunerea față de legile țării, Rom. 13:1-7, mândria, Ps. 19:13.

„Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moștenii împărăția lui Dumnezeu,” Galat. 5:21.

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea facerea de bine, credincioșia, blândeța, înfrînarea poftelor.” Galat. 5:22-23. În aceste se cuprind toate, ca: dreptatea, adevărul, curețenia, mila, sfințenia, Iacob 3:17 Ebr. 12:14, iertarea, căința, Mat. 18:15-17, smerenia, etc. Iacob 4:10. Ioan 13:1-17. Luca 22:26.

„Cine slujește lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.” Rom. 14:18.

Scumpe suflete! Faptele firii pământești sunt niște pete negre pe tine, iar roadele Duhului sunt flori de aur în coroana ta; acum caută în sf. Scriptură care este oglinda vieții fiecărui om, și vezi ce-ți arată? flori de aur sau pete negre? Iacob 1:23-24.

„Așa vorbește Domnul: „Iată că vă pun înaintea calea vieții și calea morții.” Ier. 21:8. „Alegeți astăzi cui vreți să slujii.” Iosua 24:15. „Intrați pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poartă, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” Mat. 7:13-14. „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru care nu obosește iertând.” Isaia 55:7. Spune-le: „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă dela calea lui și să trăiască.” Ezec. 33:11.

„Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți, fiindcă îmi întind mâna și nimeni nu ia seama, fiindcă lăpădați toate sfaturile mele, și nu vă plac muștrările mele, de aceea și eu, voi rîde când veți fi în vreo nenorocire, îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza.” Prov. 1:24-26. „Nu vă înșălați: „Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit.” Ce samănă omul aceea va și secera. Cine samănă în firea pământească, va secera din firea pământească putrezire; dar cine samănă în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică.” Galat. 6:7-8. Aliluia și lui Dumnezeu laudă. Amin.

Gh. Bradin.

Lumea ne urăște.

„Nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea.” I Ioan 3:13.

Privind în jurul nostru, vedem două tabere de oameni: una foarte mare, mergând pe calea lată și ducând cu sine tot felul de sarcini (păcate) iar alta foarte mică, mergând pe o cale îngustă pe care trebuie să fie foarte trează, ca să nu alunece. Între aceste două tabere se duce un război care durează foarte de mult. Ca în toate războaiele, așa și aici cad unii morți iar alții cad prizoneri și iarăș alții răniți. Acest război a fost deslănțuit de diavolul împotriva lui Dumnezeu cu mult înainte de crearea omului și el va dura până la începerea vieții vecinice sau până la judecată. Isaia 14 și Apoc. 20. Imediat ce oamenii au fost creați ei au luat parte la luptă, dar neștiindu-se lupta au căzut prizoneri vrășmașului. Ei au fost atacați de vrășmașul diavolul, pe care nu l-au cunoscut, de aceea l-au și ascultat. Gen. c. 3.

Odată însă cu nașterea celor doi copii ai lui Adam: Cain și Abel, oamenii s-au împărțit în două cete. Cain fu de partea vrășmașului și ucise pe fratele său Abel, din cauză că lucrările lui erau rele, iar ale fratelui său drepte. I Ioan 3:12. Abel cel ucis de fratele său, a căpătat mărturia de la Dumnezeu că este neprihănit. Ebr. 11:2. Și de aici oamenii începură să lupte pe două fronturi opuse: unii în oastea Domnului iar alții în a vrășmașului. În fruntea armatei lui Dumnezeu, stă ca comandant suprem: Domnul Isus Hristos.

Între aceste două tabere, domnește o ură turbată, care este pornită din tabăra „ucizătorului de oameni,” spre tabăra celor sfinți. Pentru că în vreme ce soldații Domnului Isus Hristos, umblă binefacând, iubind și ajutând, cei din cealaltă tabără îi urăsc de moarte. Ei nu-și pot justifica cu nimic ura lor și totul se reduce numai la aceea, că aceștia „urîți de toți” nu fac parte din aceea tabără ca și ei. Ap. Ioan zice: „Nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea.” Da, lumea vă urăște, pentru că ea a urît pe Domnul vostru, ea și-a bătut joc de El și tot ea L-a pus pe cruce. Și acum voi nu puteți să vă așteptați la dragoste din partea ei. Voi puteți fi iubiți de ea numai atunci, când laudați umblările ei și lucrurile din ea. Atunci însă iubirea Tatălui nu mai este în voi. I Ioan 2:15.

Fraților, din aceasta tabără adversă, voi aveți chemarea ca să faceți prizonieri pentru

Dumnezeu. Nu cu răzbunarea, nu cu ură și nu cu sălbăticia și cruzimea cu care luptă lumea împotriva voastră, decât cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu bândeța, umilinta și sfințenia. Voi trebuie să arătați dragoste față de adversarii voștri și să-i compătimiți, neluând parte la lucrurile lor neroditoare, ci pe acele muștrăți-le. Vouă nu vă este permisă, atunci când sunteți batjocoriți să întoarceți înapoi cu batjocură, nu vă este permisă când sunteți chinuți să amenințați, etc. I Petru 2:23 ci din contră: „Voi trebuie să iubiți pe vrășmașii voștri, să binecuvântați pe cei ce vă blastămă, să faceți bine celor ce vă urăsc și să vă rugați pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,” Mat. 5:44.

Scumpii și iubiți mei frații Ura și disprețul, prigoanele și suferințele, pe cari ni le pricinuieste lumea, trebuie să fie pentru noi o onoare, și cea mai mare pe care ne-o poate da ea. Aceasta este crucea pe care a purtat-o Domnul nostru și pe care lumea a pus-o pe umerii Săi și să laudăm și să mărim pe Domnul că putem să fim și noi părtași la ea. Noi trebuie să știm că drumul către cer, trece prin grădina Ghetsiman, însă acolo este un înger. Așa că laudat să fie Dumnezeu care în cele mai grele încercări și suferințe ne întărește ca să le putem suporta cu răbdare. „Căci cel ce va răbda până la sfârșit se va mântui.” Mat. 24:13.

„Nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea.” Ea trebuie să facă așa, pentru că să se împlinescă cu voi cuvintele Domnului vostru care zice: „Dacă vă urăște lumea, știți că M'a urît pe Mine înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar pentru că nu sunteți din lume, și pentru că Eu v'am ales din mijlocul ei, de aceea vă urăște lumea.” Ioan 15:18-19. De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.” II Tim. 3:12.

„Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia.” I Petru 4:15.

Domnul să ne ajute a fi în totul după voia Lui. Amin.

Covaci F. Comlăuș

Taină sau Mister.

I Cor. 4:1.

Prin articolul meu, voiesc a lămuri iubitorilor noștri cetitori ce este taina și ce trebuie făcut ca să o înțelegem. Sunt încredințat că mulți nici nu cunosc însemnătatea cuvântului: taină. Dar și mai mulți nu procedează pe calea arătată de Cuvântul lui Dumnezeu ca să poată înțelege tainele lui Dumnezeu, și din aceasta cauză unii ajung prinși în cursa vrăjmașului, căci unde este nepricepere și alte fapte firești, acolo vrăjmașul se strecură foarte ușor.

Taina este un lucru secret sau ascuns. Dacă oamenii au unele taine sau secreturi, și Dumnezeu le are. El are unele taine pe cari nu le descopere decât numai acelora cari se predau cu totul pe brațele Sale. Ap. Pavel zice: „Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos, și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu“. I Cor. 4:1. Vorbirea în limbi este o taină, căci ap. Pavel zice: „În adevăr, cine vorbește în alta limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, și cu duhul, el spune taine“. I Cor. 14:2. Atunci când credinciosul vorbește în alte limbi, atunci când vorbește nu oamenilor ci lui Dumnezeu, atunci în aceasta vorbire, să cuprind taine, pe cari oamenii nu le înțeleg, fiindcă nu le pot pricepe. Ele sunt secreturi, cari se predau între duhul omului și Dumnezeu. Nici chiar persoana prin care se produce aceea vorbire, sau care dă afară acele taine, nu are cunoștință despre ele, pentrucă zice ap. Pavel: „Fiindcă dacă mă rog în altă limbă, duhul meu să roagă, iar mintea mea este fără rod.“ I Cor. 14:14. Nu se poate niciodată ca să nu punem mintea în folosință la o rugăciune făcută într-o limbă pe care o cunoaștem. Pentrucă mintea noastră este fără rod în rugăciunea pe care o înălțăm către Dumnezeu în alta limbă, înțelegem că aceea este o limbă tainică, o limbă neînțeleasă, o limbă, cunoscută numai lui Dumnezeu. Și pentrucă aceste sunt așa, citim: „De aceea cine vorbește în altă limbă, să se roage să aibe și darul s'o talmăcească“. I Cor. 14:13. Dacă vorbirea în limbi n'ar cuprinde taine cunoscute numai lui Dumnezeu, atunci nu s'ar fi scris ca să ne rugăm Lui, ca să primim talmăcirea. Decât s'ar fi scris că, prin învățătura cîștigată în școli sau prin petrecerea cu alte popoară, am putea să talmăcim cele vorbite în limbi. Dar lăudat să fie Dumnezeu care a lăsat ca și prin aceasta vor-

bire, toată mărirea să fie a Lui. Dar să înțelegem bine, tainele vorbite în limbi sunt cunoscute numai lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne arată că Dumnezeu îngăduie ca și tainele vorbite în limbi, să fie descoperite Bisericii Sale, căci dacă aceasta nu nu ar fi așa, nu s'ar fi scris: „să se roage să aibe și darul s'o talmăcească“. Daniel zice: „Dar este un Dumnezeu în ceruri, care descopere tainele...“ Daniel 2:28. Visul lui Nebucadnețar nu era altceva decât o taină. Și cum deslegarea a căzut asupra lui Daniel, sau desfacerea acestei taine (descoperirea secretului ei), el a cerut voie ca să poată cere dela Domnul deslegarea ei. Or, frații mei iubiti, vedem de aici că pentru a descoperi tainele lui Dumnezeu trebuie rugăciune și stăruință. Dacă nu stăruim în rugăciune, dacă nu stăruim în sfințenie, și dacă nu ne predăm cu totul pe brațele Domnului, putem să cădem foarte ușor în cursa în care au căzut toți proorocii mincinoși, ca adică să descoperim taine după inima noastră și nu că Dumnezeu ni le-a descoperit. E foarte bine ca să stăruim în rugăciune către Dumnezeu ca să putem obținea dela El, darul talmăcirii celor vorbite în limbi, pentruca să putem face cunoscut și altora cari sunt tainele cari se cuprind în ele. Inșă să nu uităm sfințenia, pentrucă: „celor necurați nimic nu este curat“. Tit 1:15. Dacă Dumnezeu a ales duhul tău, ca să vorbească cu el în limbi lucruri tainice, sau dacă Dumnezeu a ales duhul tău, ca să talmăcească cele vorbite, atunci trebuie să știi că viața ta trebuie să corespundă și în sfințenie cu a acelora prin cari Dumnezeu a făcut aceste mai înainte. Atunci în duhul tău nu poate fi păcat. Psalm. 32:2. Iar dacă te încerci a vorbi în Numele Domnului, și viața ta nu corespunde în sfințenie ca a Domnului, Apostolilor și proorocilor, atunci dă-mi voie să-ți spun că nu Dumnezeu vorbește prin tine și nici Duhul Sfânt, decât aceasta o faci fie amăgit de tine însuși fie amăgit de vrăjmașul, pentrucă ai vrea să te arăți a fi ceva mare, ceea ce Dumnezeu nu te arată. Și atunci alt sfârșit nu poți avea decât ruina și pierzarea. Deut. 18:20-22. Fapte 8:9.

„Prea iubitorilor, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați duhurile dacă sunt dela Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți prooroci mincinoși“. „Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus“. I Ioan 2:6.

T. Ilie. R.

LECȚIUNI BIBLICE.

Calendar Septămânal.

Luni în 30 Apr. Mat. 20:17-26   Marți în 1 Mai Marcu 9:33-37
Mer. „ 2 Mai Mar. 12:41-44   Joi „ 3 „ Luca 10:25-37
Vin. „ 4 „ I Cor. 13:9-13   Sâm. „ 5 „ Filip. 4:4-9
Duminecă în 6 Mai: Matei 20:1-34.

Măsura măririi lui Hristos.

Cuv. aur. Mat. 20:28.

Măsura măririi lui Hristos. După ce Domnul Isus arată pilda cu lucrătorii viei și după ce spune și prezice suferințele Sale în Ierusalim, găsim că cei doi fii ai lui Zebedei împreună cu mama lor, fac Domnului cererea de a șede la dreapta și la stânga Lui, în Impărăția Lui. Domnul Isus le arată că locurile în Impărăția lui Dumnezeu sunt pregătite de către Tatăl, acelor care au fost în stare să guste din paharul care a gustat Isus și să treacă prin același botez ca și El. Iar atunci când ceilalți zece s'au mâniat pe cei doi frați, din cauza cererii lor, El le arată că acela care dorește a fi mare în Impărăția lui Dumnezeu, să se pună în slujba altora cu lăpădare de Sine. Noi învățăm de aici, că locurile mai înalte în Impărăția lui Dumnezeu sunt rezervate acelor care urmează pe Domnul prin orice suferință și cari lăpădați de ei înșiși, slujesc aproapei în umilință.

Calendar Septămânal.

Luni în 7 Mai Mat. 21:1-14   Marți în 8 Mai Zah. 9:9-17
Mer. „ 9 „ Luca 19:36-48   Joi „ 10 „ Psalm. 2:1-12
Vin. „ 11 „ Ioan 18:33-40   Sâm. „ 12 „ Apoc. 5:6-14
Duminecă în 13 Mai: Mat. 21:1-46.

Isus aclamat de Rege.

Cuv. aur. Filip. 2:9.

Isus aclamat de Rege. Poporul lui Israel aștepta un mântuitor care să-i scoată de sub jugul streinilor. Ei așteptau pe Mesia, dar sperau că El să-i scoată din robie, și aceasta o vedem chiar și la ucenicii Domnului. Poporul aclamă pe Isus de Rege, dar foarte îngrabă îl resping iarăși și îl dau la crucificare. Isus este Rege, dar nu un rege pământesc, ci unul ceresc. Impărăția lui nu-i din lumea aceasta, a spus El către Pilat. Prin urmare Impărăția lui se compune din suflete, cari au ieșit din aceasta lume. Noi învățăm de aici că după cum oamenii pământești sunt datori a se supune regilor pământești, tot așa și oamenii cerești (cari nu sunt din lume. Ioan 17:14) sunt datori a se supune Regelui ceresc, care este: „Regele regilor și Domnul domnilor“.

Calendar Septămânal.

Luni în 14 Mai Mat. 22:15-22   Marți în 15 Mai Mat. 22:34-40
Mer. „ 16 „ Iacob 2:5-13   Joi „ 17 „ Iov. 34:10-20
Vin. „ 18 „ Fapte 19:35-41   Sâm. „ 19 „ Rom. 13:1-7

Duminecă în 20 Mai: Matei 22:1-40.

Creștinul și autoritatea.

Cuv. aur. Mat. 22:37-39.

Creștinul și autoritatea. În lecțiunea de astăzi, printre celelalte lucruri și învățături, vedem că Domnul Isus este ispitit pe chestia supunerii față de autorități și legi. El este întrebat dacă trebuie plătit dare ori nu. Lăudat și mărit să fie Dumnezeu, că Domnul Isus a pus la punct și aceasta chestiune. El zice: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!“ De aici înțelegem că numai acela este creștin bun, care își îndeplinește datorințele față de Tron și patrie. Pentru aceea învățătura pe care noi o tragem din aceasta lecțiune, este, ca să lucrăm pentru binele și fericirea Patriei, îndeplinindu-ne toate datorințele civile și militare impuse de legi.

Calendar Septămânal.

Luni în 21 Mai Mat. 25:1-13   Marți în 22 Mai Mat. 24:52-51
Mer. „ 23 „ Luca 12:35-41   Joi „ 24 „ Luca 13:22-30
Vin. „ 25 „ Il Petru 1:1-11   Sâm. „ 26 „ Il Petru 3:8-14

Duminecă în 27 Mai: Matei 24:1 până la 25:30.

Cum are să fie Impărăția.

Cuv. aur. Apoc. 11:15.

Cum are să fie Impărăția. Domnul Isus Hristos arată că, numai acela poate intra în Impărăția Sa, care se pregătește aici și priveghează. Nici unul dintre aceia cari nu-și pregătesc candelile cu ulei și cari nu se silesc a intra prin „ușa cea strîmtă“ nu vor putea străbate în Impărăție. Intrarea este asigurată acelor cari trăiesc așa după cum arată și ap. Petru în II ep. 1:1-11. Aceasta Impărăție și această țară sunt numite de sfinții lui Dumnezeu „Impărăția cerurilor“, și patria cea bună“. Impărăția aceasta are să fie plină de bunătați și în ea vor avea loc, bucurii și desfătări fără de sfârșit. Psalm. 16:11. Noi învățăm de aici să priveghem și să ne luptăm ca să putem avea loc în aceasta Impărăție plină de bucurii și desfătări vecinice.

O lămurire.

Primum la redacție o scrisoare dela un frate și abonat care ne întrebă dacă este așa după cum am scris în Nr. 1. al revistei „Cuvântul Adevărului“ a. c. pag. 10 că duhurile dreptilor s'ar afla în fericire după părăsirea corpului, iar ale nelegiuitorilor în chin? Fr. se află cumva nedumerit la aceste, pentru că el ar crede că numai după înviere și judecată ar fi locul pentru aceste.

Pentru a lămuri acest lucru avem nevoie să cunoaștem mai întâi existența duhului (sufletului) după părăsirea corpului. Sf. Scriptură ne arată că sufletul părăsește corpul și nu moare cu el împreună. I Regi 17:21-22 Luca 8:55 Fapte 20:10. Mat. 10:28. Odată ce am crezut aceasta să ne întrebăm: unde petrece sufletul disintropat? Domnul Isus arată că va trimite în ziua din urmă pe cei răi „în focul cel vecinic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui.“ Mat. 25:41. Dacă după judecată cei răi vor petrece într'un loc cu diavolul și cu îngerii lui, atunci cu toată siguranță că ei petrec cu aceștia și după ce au părăsit corpul până la judecată. Luca

16:22-25. Și unde sunt în acest timp îngerii diavolului? „Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjurați de întunec, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată...“ II Petru 2:4 Iuda v. 6. Deci ei să află într'un loc de chin, înainte de a fi judecați.

Domnul Isus în timpul cât a stat corpul Lui în mormânt, S'a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare.“ Căci până la El, duhurile (sufletele) morților erau ținute în închisoare, nefiind făcute desăvârșite. I Petru 3:19-20 Ebr. 11:40. El a făcut de acolo pe mulți desăvârșiți Ebr. 12:25 „a luat robia roabă“, Efes. 4:8 pentru Dumnezeu. Domnul Isus zice îlharului: „Astăzi vei fi cu mine în rai.“ Luca 23:43. Or „astăzi“ nu-i timpul după înviere și judecată, ci înainte de ele. Ebr. 3:13-15. 13:8. Iar dacă Domnul Isus spune că „toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,“ înțelegem că sufletele vor reintra în corpuri I. Regi 17:21-22 ca să apară la judecată, I Petru 4:8, II. Cor. 5:10.

INCUNOȘTINȚARE

Intrucât ni se cer tot mereu lămuriri cu privire la îndeplinirea formalităților art. 45 din Legea pentru Regimul General al Cultelor, reproducem mai jos un ordin al Ministerului de Interne, așa după cum îl

aflăm scris în broșura: „Cheia Sectelor religioase din România.“ Acest ordin ministerial credem că este de ajuns pentru lămurirea tuturor.

MINISTERUL DE INTERNE

Direcțiunea Comunală

No. 22-242 C.

din 16 Decembrie 1930

Domnule,

Ca urmare la ordinul circular No. 4158 din 22 Februarie 1929 și No. 16.237 din 23 August 1929 și în urma unei noi interveniri, făcută cu privire la dificultățile ce se fac ceteșenilor, cari se prezintă cu cereri (declarațiuni) de ieșire din Biserică sau schimbare de cult „sub motiv“, că nu doresc să treacă la un alt cult decât cele recunoscute de Stat, avem onoare a Vă face cunoscut următoarele:

Indiferent de secta la care dorește cineva să treacă, oficiul stării civile trebuie să ia act de declarațiile de trecere. Dacă cel ce face declarația spune în scris sau verbal, că trece la un cult, care nu este

cuprins în art. 29 al legii, între cultele recunoscute oficiul va nota ieșirea din cultul vechiu și rămânerea declarantului ca aconfesional.

Dreptul schimbării cultului este un drept garantat de constituție, dreptul libertății de conștiință, încât ofișerii de starea civilă trebuie să-l respecte cu sfințenie, fără să facă declarațiilor proces de intenții.

În consențință Vă rugăm să aduceți aceasta la cunoștință autorităților de sub ordinul D-Voastre.

Pentru Ministru (ss) Indescifrabil.

Director General (ss) Indescifrabil.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Bihor. în com. Balnoca 36, Bratca 87, Lorău 9, Beznea 31, Valea-mare 3, Lușășul de jos 3, Groși 22, Dumbrăvița de codru 5,

Agriș 13. În jud. Arad, în com. Rădești 2, Odvoș 2, Măderat 8, Șebîș 1, Prunișor 3. În jud. Hunedoara, în com. Poenița Tomii 2. În jud. Rădăuți, în com. Margina 2. Aliluia Domnului Isus. Amin.